

LAUDÁCIÓ

Prof. Dr. Kajtár István, DSc.

Kajtár István 1951-ben Nagykanizsán született. 1970-ben a fonyódi Karikás Frigyes Gimnáziumban érettségizett, s a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán 1977-ben vette át diplomáját.

A kar Jogtörténeti Tanszékén 1974 és 1977 között demonstrátorként, majd tudományos továbbképzési ösztöndíjas gyakornokként tevékenykedett 1979-ig, tanársegédi kinevezéséig. 1982-ben adjunktusi, majd 1989-ben docensi kinevezést kapott.

1987-ben „*A burzsoá városi jog kialakulása Magyarországon*” című értekezésével szerzett kandidátusi fokozatot, majd 1994-ben habilitált. Ezt követően 1995-ben nevezték ki egyetemi tanárnak. Ekkor váltotta Benedek Ferenc professzort a Jogtörténeti és Római Jogi Tanszék élén.

A kari közéletben 1990-1996-ig dékánhelyettesként és 2013-ig a Kari Tanács tagjaként vett részt.

2003-ban „*A 19. századi modern magyar állam- és jogrendszer alapjai*” című értekezésének megvédésével a Magyar Tudományos Akadémia doktora lett.

Az időközben önállósult Jogtörténeti Tanszékről 2013-ban vonult nyugállományba. Azóta professor emeritusként vesz részt a tanszék munkájában.

Miként a 65. születésnapja alkalmából megjelent ünnepi kötet is hangsúlyozza vannak, akik úgy vélik, hogy a jogtörténésznek elegendő a modernkori, legfeljebb a XIX. században megjelent nagy kódexekig visszanyúlni, minden más korábbi pedig fölösleges és haszontalan régiség. A jogász hivatás gyakorlása, különösképpen a jogtudományok művelése a fogalmak, jogelvek, intézményi megoldások alapos ismeretét követeli, amihez megkerülhetetlen az alapozás, a történeti-dogmatikai előzmények feltárása és hasznosítása.

A jogtörténeti kutatások dimenziói szinte befoghatatlanok. Eredmények felmutatásához, összefüggések kipuhatólásához, intézményi kapcsolatok megrajzolásához kitartó, olykor hosszú éveket felemésztő, elhivatott kutatómunkára van szükség. Tanszéke mellett a jogtörténész otthona a könyvtár és a levéltár, szakmai háttérzuga pedig a támaszt és biztatást adó, tanszékek köré szerveződő jogtörténeti műhelyek társulata – Kajtár professzor szavajárásával - a jogtörténész céh.

Tudományos munkássága jelentős, kutatási eredményeit számos tanulmányban, cikkben közölte. Ezek közül 27 idegen nyelven jelent meg. Emellett 3 monográfiával és 4 tankönyvvel járult hozzá a jogtörténet-tudomány gazdagodásához és a jogi oktatáshoz.

A pécsi jogtörténeti műhely a 90-es évek elejétől virágzott fel. Kajtár István témavezetésével tízen szereztek tudományos fokozatot. A professzor mindig szívügyének tartotta az oktatást és a tehetséggondozást.

1992-ben hirdetett először szemináriumot a grazi Karl Franzens Universtiát jogtörténeti tanszékének vezetőjével, Gernot Kocher professzorral közösen. Ezt 2013-ig további 20 alkalom követte, hol Pécsen, hol Grazban.

Az eddigi életműnek a szóban forgó szemináriumhoz is kapcsolódó egyik kiemelkedő eleme a *jogi kultúrtörténet* tudományos művelése, amiben Magyarországon vitathatatlanul Kajtár professzoré az úttörő szerep.

A jogtörténet-tudomány művelése során mestere, Csizmadia Andor nyomdokain haladva kitüntetett figyelmet szentelt a *Pécsi Tudományegyetem és a jogi kar történetének*, ami tudományos tevékenységének egyik önálló fejezetét adja. Kajtár István az egykor volt pécsi professzorok életpályának és munkásságának legavatottabb ismerője.

Az *egyetemes állam- és jogtörténet* főkollégium oktatása mellett, *haditengerészeti kutatásainak* jelentőségét bizonyítja, hogy a válaszható tárgyak palettáján feltűntek a tengerek és a tengeri hatalom, valamint a haditengerészeti jog körében hirdetett szemináriumok. Emellett a PTE BTK Interdiszciplináris Doktori Iskolájának előadója is.

Kajtár professzor munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, melyek az alábbiak: *Sub auspiciis Rei Publicae Popularis doktor* (1978), *Pro Scientia aranyérem, felkészítő tanár* (1993), *Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett* (1993), *Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje* (2008).

Kajtár István professor emeritus hittel és odaadással szolgálta és szolgálja a jogtudományt a jogtörténész szakma, a tanszék, a kar, és a Pécsi Tudományegyetem tisztességére, amiért köszönet illeti.

Prof. Dr. Dr. h.c. Visegrády Antal